

4 Οκτωβρίου, 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

STYLIANIDES BROTHERS LTD.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗ-
ΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 309/90).

*Διοικητική πράξη — Βεβαιωτική — Χαρακτηριστικά — Δεν συνιστά
νέα έρευνα η επανεξέταση από νομική μόνο πλευρά ούτε η εξέταση
νέας νομικής επιχειρηματολογίας.*

*Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Εκτελωνισμός υπό
διαμαρτυρία — Οι αιτητές εκτελώνισαν τα προϊόντα τους χωρίς
διαμαρτυρία — Δεν θεωρείται αποδοχή της απόφασης ενόψει του
γεγονότος διεξαχθείσας αλληλογραφίας αναφορικά με την δασμο-
λογική κλάση των προϊόντων.* 5

*Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος (Ν. 82/
67) — Άρθρο 161(1) — Προϋπόθεση για διεκδίκηση επιστροφής
δασμών η έγερση διαφοράς πριν από την απομάκρυνση των εμπο-
ρευμάτων από τον τελωνειακό έλεγχο.* 10

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε με την προσφυγή της αυτή την
απόφαση του καθ' ου η αίτηση να απορρίψει αίτημά της για επι-
στροφή δασμού σε προϊόντα που τελωνίστηκαν σύμφωνα με το 15
άρθρο 161(1) του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως
Νόμου, Ν. 62/87.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
φάσισε ότι:

(1) Η απόφαση του καθ' ου η αίτηση δεν ήταν εκτελεστή αλλά 20
βεβαιωτική γιατί συντρέχουν,

(α) ταυτότητα οργάνου που εξέδωσε τις δύο πράξεις,

(β) ταυτότητα προσώπων στα οποία οι δύο πράξεις απευθύνο-
νταν,

(γ) ταυτότητα πραγματικής αιτιολογίας και του διατακτικού των δύο πράξεων.

5 Η μεσολάβηση γνωμάτευσης τους Γενικού Εισαγγελέα πριν την τελευταία απάντηση δεν επηρεάζει τον βεβαιωτικό χαρακτήρα της πράξης αυτής γιατί δεν συνιστά νέα έρευνα της υπόθεσης η επανεξέτασή της από τη νομική της μόνο πλευρά, ούτε η εξέταση νέας νομικής επιχειρηματολογίας. Ενόψει των πιο πάνω η προσφυγή κρίνεται και ως εκπρόθεσμη.

10 (2) Παρόλο που οι αιτητές δεν εκτελώνισαν τα προϊόντα υπό διαμαρτυρία, εντούτοις δεν μπορεί να λεχθεί ότι έχουν αποδεχθεί την απόφαση, ενόψει του γεγονότος ότι υπήρχε αλληλογραφία μεταξύ της αιτήτριας εταιρείας και των καθ' ων η αίτηση, αναφορικά με την δασμολογική κλάση των προϊόντων.

15 (3) Επί της ουσίας της υπόθεσης, βάσει του άρθρου 161(1) του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου (Ν. 82/67), απαραίτητη προϋπόθεση για τη διεκδίκηση επιστροφής δασμών και άλλων νομικών συνεπειών που αναφέρονται σε αυτό, είναι η έγερση διαφοράς πριν από την απομάκρυνση των εμπορευμάτων από τον τελωνειακό έλεγχο. Κρίνω ότι οι αιτητές δεν συμμορφώθηκαν με το άρθρο 161(1) του Νόμου 82/67 αλλά κατά τη
20 γνώμη μου η παράλειψη ήταν τυπική εφόσον κατά τον ουσιώδη χρόνο υπήρχε ήδη αριθμός επιστολών που κατέστησε πασιφανή τη διαφορά μεταξύ των αιτητών και του καθ' ου η αίτηση.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054.

Christodoulos Demetriades and Co Ltd v. The Municipality of Limassol (1987) 3 C.L.R. 145.

Γιωργούδα v. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 487/89 ημερ. 24/11/90).

30 *Kelpis v. Republic (1970) 3 C.L.R. 196.*

Razis and Another v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1017.

Markou v. Republic (1968) 3 C.L.R. 267.

Christofides v. Republic (1971) 3 C.L.R. 302.

Odysseos v. Republic (1984) 3 C.L.R. 463.

35 *Demetriou Dairy Products Ltd v. Republic (1985) 3 C.L.R. 758.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων με την οποία απέρριψε την αίτηση της αιτήτριας εταιρείας, ημερομηνίας 30/6/1988 για επιστροφή δασμού στα προϊόντα που τελωνίστηκαν στις 8/12/1988, σύμφωνα με το άρθρο 161 (1) του περι Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου, 82 του 1967. 5

P. Χαραλάμπους (Δνίς) για Γ. Κακογιάννη, για τους αιτητές.

A. K. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση. 10

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η προσφυγή αυτή αφορά την απόφαση του καθ' ου η αίτηση, Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων να απορρίψει την αίτηση της αιτήτριας Εταιρείας, ημερομηνίας 30/6/1988 για επιστροφή δασμού στα προϊόντα που τελωνίστηκαν στις 8/12/1988, σύμφωνα με το άρθρο 161(1) του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου, 82 του 1967. 15

Οι αιτητές είναι Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης και ασχολούνται, μεταξύ άλλων, με την κατασκευή και πώληση οينوπνευματωδών ποτών. Για την κατασκευή των οينوπνευματωδών ποτών, οι αιτητές εισάγουν από το εξωτερικό διάφορα "Essences", τα οποία είναι ουσίες που προσδίδουν κάποιο χαρακτηριστικό άρωμα στα προϊόντα που παρασκευάζονται. 25

Στις 4/9/1986 οι αιτητές εκτελώνισαν 25 κιλά "whisky essence natural" και το Τελωνείο τα κατέταξε στην κλάση 22.09.90 ως οينوπνευματώδη ποτά.

Η αιτήτρια Εταιρεία έθεσε θέμα δασμολογικής ταξινόμησης των διαφόρων αρωματωδών ουσιών (essences) που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή οينوπνευματωδών ποτών με επιστολή της ημερομηνίας 3/12/1986. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της η ορθή ταξινόμηση των προϊό- 30

των αυτών ήταν στη δασμολογική κλάση 33.04.10 και όχι στην κλάση 22.09.90 σαν σύνθετο αλκοολούχο παρασκεύασμα όπως τους υποδείχτηκε από το Τελωνείο.

5 Σχετικά με το εγερθέν θέμα, αφού ανταλλάχθηκε σχετική αλληλογραφία (Τεκμήρια 1-5 στην αίτηση), κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια Εταιρεία με επιστολή ημερομηνίας 30/4/1987 (Τεκμήριο 6 στην αίτηση), η εμμονή του Τμήματος Τελωνείων στη θέση ότι το υπό αναφορά προϊόν ταξινομείται στη δασμολογική κλάση 22.09.90.

10 Η αιτήτρια Εταιρεία εξέφρασε με επιστολές της ημερομηνίας 12 Μαΐου και 10 Ιουνίου 1987 (Τεκμήρια 7 και 8 στην αίτηση), την αντίθεση της στην πιο πάνω απόφαση του καθ' ου η αίτηση και ζήτησε αναταξινόμηση των υπό αναφορά ειδών. Εν τω μεταξύ και προτού ληφθεί τελική
15 απόφαση στα διαβήματά της, εισήξε και τελώνισε από το Τελωνείο της Λεμεσού με διασάφηση εισαγωγής Α688, ημερομηνίας 8/12/1987 (Παραρτήματα 1-2) ποσότητα προϊόντων "Gin essence" και "Vodka essence", ταξινομώ-
20 λώσει και τυπικά την αντίθεσή της, παραλείποντας επίσης να κάνει σχετική αναφορά πάνω στα έντυπα, αλλά ούτε και πληροφόρησε τον καθ' ου η αίτηση για τη συγκεκριμένη εισαγωγή.

25 Σε μεταγενέστερο στάδιο, μετά από επιστάμενη μελέτη, τα προϊόντα κατατάγησαν με βάση το Νενομισμένο Σύστημα Ταξινόμησης, στη δασμολογική κλάση 33.02, σύμφωνα δηλαδή με τη γνώμη των εισαγωγέων, οι οποίοι ενημερώθηκαν με την επιστολή του καθ' ου η αίτηση με αριθμό Η.Σ.33.02, ημερομηνίας 21/5/1988 (Τεκμήριο 9 στην αίτη-
30 ση).

Με βάση τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω, στις 30/5/1989 (Τεκμήριο 10 στην αίτηση), απορρίφθηκε σχετική αίτηση της αιτήτριας Εταιρείας ημερομηνίας 30/6/1988, για επιστροφή δασμού στα προϊόντα που τελωνίστηκαν
35 στις 8/12/1988, για το λόγο ότι οι αιτητές απομάκρυναν τα εμπορεύματα από τον τελωνειακό έλεγχο χωρίς να εγερθεί

οποιαδήποτε διαφορά ως προς το ποσό του πληρωτέου δασμού κατά παράβαση του άρθρου 16(1) του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 82/67.

Η αιτήτρια Εταιρεία, επανέφερε το αίτημα της με επιστολή της ημερομηνίας 9/6/1989 (Τεκμήριο 11 στην αίτηση), αλλά και πάλι η απάντηση ήταν αρνητική (Τεκμήριο 12 στην αίτηση). Στη συνέχεια, η αιτήτρια Εταιρεία ζήτησε για άλλη μια φορά επανεξέταση του αιτήματος της με επιστολή της ημερομηνίας 7/11/89 (Τεκμήριο 13 στην αίτηση). Το όλο θέμα τέθηκε στη Νομική Υπηρεσία για γνωμάτευση. Η γνωμάτευση ήταν ότι το αίτημα των εισαγωγέων δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Ενόψει της γνωμάτευσης αυτής, στάλθηκε στους αιτητές και πάλι αρνητική απάντηση, με επιστολή ημερομηνίας 6/2/1990 (Τεκμήριο 14 στην αίτηση).

Οι καθ' ων η αίτηση εγείρουν δύο προδικαστικές ενστάσεις:

- (α) Η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη γιατί καταχωρίστηκε στις 12/4/1990 μετά την πάροδο 75 ημερών από την ημερομηνία που δόθηκε η απάντηση στον αιτητή στις 30/5/1989 (Τεκμήριο 10 στην αίτηση) για το αίτημά του για επιστροφή δασμού στα προϊόντα που τελωνίστηκαν στις 8/12/1988.
- (β) Η αιτήτρια Εταιρεία με την προσφυγή της προσβάλλει την απόφαση στην επιστολή ημερομηνίας 6/2/1990 (Τεκμήριο 14 στην αίτηση), η οποία δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά βεβαιωτική.

Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση υπέβαλε ότι βεβαιωτική είναι η πράξη εκείνη με την οποία η Διοίκηση βεβαιώνει ή επαναλαμβάνει το περιεχόμενο μιας άλλης προγενέστερης πράξης, δηλώνοντας έτσι την εμμονή της σε αυτή. Για να είναι μια πράξη βεβαιωτική μιας προγενέστερης, υποστήριξε ο δικηγόρος, απαιτείται να συντρέχουν οι πιο κάτω προϋποθέσεις (Βλ. Κυριακοπούλου - Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον, 4η Έκδοση, Γ' Τόμος, σελίδα 96,

Marinos Pieris v. Republic (1983) 3 CLR 1054, στις σελίδες 1062-1063 και *Christodoulos Demetriades and Co. Ltd. v. The Municipality of Limassol* (1987) 3 CLR 145, στη σελίδα 148):

- 5 (α) Ταυτότητα του οργάνου που εξέδωσε τις δύο πράξεις·
- (β) Ταυτότητα των προσώπων στα οποία οι δύο πράξεις απευθύνονται·
- (γ) Ταυτότητα της πραγματικής αιτιολογίας και του
- 10 διατακτικού των δύο πράξεων.

Η θέση του δικηγόρου των αιτητών είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση που περιέχεται στην επιστολή του καθ' ου η αίτηση ημερομηνίας 6/2/1990 (Τεκμήριο 14 στην αίτηση), είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη, που μπορεί να προσβληθεί με αίτηση ακύρωσης. Το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη πράξη φέρει το ίδιο αποτέλεσμα, είναι δηλαδή και αυτή αρνητική για τους αιτητές, όπως αυτή που περιέχεται στην επιστολή του καθ' ου η αίτηση ημερομηνίας 30/5/89 (Τεκμήριο 10 στην αίτηση), δεν εξυπακούει από

15 μόνο του ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι βεβαιωτική της προηγούμενης, γιατί το όλο θέμα επανεξετάστηκε από τον καθ' ου η αίτηση και αυτός προέβηκε στη λήψη νέας εκτελεστής διοικητικής απόφασης. Ο δικηγόρος των αιτητών υποστήριξε τη θέση του με την υπόθεση αρ. 487/89 Α.

25 Π. Γιωργούδα v. Δημοκρατίας, που εκδόθηκε στις 24/11/1990 και ακόμα δεν έχει δημοσιευτεί.

Στην προκειμένη περίπτωση, κρίνω ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση στην επιστολή ημερομηνίας 6/2/90 δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά βεβαιωτική, γιατί

30 συντρέχουν οι λόγοι που ανέφερε ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση. Η τελευταία απάντηση στην αιτήτρια Εταιρεία στις 12/4/1990 δόθηκε αφού προηγουμένως ζητήθηκε γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα. Αυτό όμως, δεν επηρεάζει τον βεβαιωτικό χαρακτήρα της πράξης αυτής, γιατί δεν

35 συνιστά νέα έρευνα της υπόθεσης η επανεξέταση της από

της νομικής της μόνο πλευράς, ούτε η εξέταση νέας νομικής επιχειρηματολογίας (Βλ. *Photis Kelpis v. Republic* (1970) 3 CLR 196, στη σελίδα 203, *Panos A. Razis and Another v. Republic* (1983) 3 CLR 1017, *Marinos Pieris v. Republic* (ανωτέρω), *Christodoulos Chr. Markou v. Republic* (1968) 3 CLR 267, *Erma Christofides v. Republic* (1971) 3 CLR 302, *Panayiotis Odysseos v. Republic* (1984) 3 CLR 463).

Επίσης, ενόψει των πιο πάνω, κρίνω ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

Η τρίτη προδικαστική ένσταση είναι ότι η αιτήτρια Εταιρεία στερείται εννόμου συμφέροντος γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει αποδεχθεί και έχει καταβάλει το δασμό που της ζητήθηκε, χωρίς διαμαρτυρία και επομένως δεν μπορεί να προχωρήσει με την παρούσα προσφυγή. Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση στηρίχθηκε στην υπόθεση *Demetriou Dairy Products Ltd. v. Republic* (1985) 3 CLR 758, στη σελίδα 763.

Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη δεν εκδόθηκε με τη συναίνεση ή αποδοχή της από τους αιτητές. Ήδη πριν από τη λήψη της απόφασης αυτής, οι αιτητές είχαν διαμαρτυρηθεί και υποβάλει ότι η ορθή κατάταξη των πιο πάνω εμπορευμάτων τους ήταν στη δασμολογική κλάση 33.02. Η διαμαρτυρία των αιτητών για την κατάταξη των διαφόρων essences που εισάγουν από το εξωτερικό περιλαμβανομένων και των εμπορευμάτων vodka και gin essences στην κλάση 22.09.90 φαίνεται καθαρά από τα τεκμήρια που επισυνάφθηκαν στην αίτηση. Οι αιτητές δεν αποδέχθηκαν τη θέση του καθ' ου η αίτηση ότι η ορθή δασμολογική κλάση των πιο πάνω εμπορευμάτων είναι 22.09.90 και γι' αυτό ακριβώς το λόγο συνεχίστηκε η αλληλογραφία από τον καθ' ου η αίτηση μέχρι της 21/5/1988.

Κρίνω ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση παρόλο που οι αιτητές δεν εκτελώνισαν τα προϊόντα υπό διαμαρτυρία, εντούτοις δεν μπορεί να λεχθεί ότι έχουν αποδεχτεί την

απόφαση, ενόψει του γεγονότος ότι υπήρχε αλληλογραφία μεταξύ της αιτήτριας Εταιρείας και των καθ' ων η αίτηση, αναφορικά με τη δασμολογική κλάση των προϊόντων αυτών.

- 5 Ενόψει του γεγονότος ότι ο καθ' ου η αίτηση επιτυγχάνει στις προδικαστικές ενστάσεις (α) και (β) πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται.

- 10 Ανεξάρτητα όμως από τα πιο πάνω, θα εξετάσω την ουσία της προσφυγής και συγκεκριμένα την απόφαση του καθ' ου η αίτηση, Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων, να απορρίψει την αίτηση της αιτήτριας Εταιρείας, ημερομηνίας 30/6/1988 για επιστροφή δασμού στα προϊόντα που τελωνίστηκαν στις 8/12/1988, σύμφωνα με το άρθρο 161 (1) του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 15 82/67.

Το προαναφερθέν άρθρο, προβλέπει τα εξής:

- 20 "161(1) Εάν, πριν ή εισαχθέντα εμπορεύματα παραδοθούν εκ του τελωνειακού ελέγχου, αναφυή οιαδήποτε διαφορά καθ' όσον αφορά εις το εάν οφείλεται επ' αυτών οιοσδήποτε δασμός ή το ποσόν τούτου, ο εισαγωγεύς οφείλει να καταβάλη το αιτούμενον υπό του αρμοδίου λειτουργού ποσόν, δύναται όμως εντός τριών μηνών το βραδύτερον από της πληρωμής -
- 25 (α) εν μιν η διαφορά αφορά εις την αξίαν των εμπορευμάτων,
- (β) εν πάση ετέρα περιπτώσει να υποβάλη αίτησιν τω αρμοδίων δικαστηρίω δι' απόφασιν αυτού περί το ποσόν του τυχόν κατά νόμον πληρωτέου επί των
- 30 εμπορευμάτων δασμού."

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, απαραίτητη προϋπόθεση για τη διεκδίκηση επιστροφής δασμών και άλλων νομικών συνεπειών που αναφέρονται σε αυτό, είναι η έγερση δια-

φοράς πριν από την απομάκρυνση των εμπορευμάτων από τον τελωνειακό έλεγχο (Βλ. *Demetriou* (ανωτέρω) στη σελίδα 764).

Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση, υπέβαλε ότι στην προκειμένη περίπτωση, η αιτήτρια Εταιρεία εισάξε και τελώνισε από το Τελωνείο Λεμεσού τα εν λόγω προϊόντα, χωρίς να κάνει αναφορά πάνω στα σχετικά έντυπα, χωρίς να πληροφορήσει τον καθ' ου η αίτηση για τη συγκεκριμένη εισαγωγή και χωρίς να εκδηλώσει και τυπικά την αντίθεση της. 5 10

Η θέση των αιτητών είναι ότι η διαφορά ηγέρθηκε από αυτούς πολύ πριν την απομάκρυνση των εμπορευμάτων από τον τελωνειακό έλεγχο και η διαφορά αυτή επιμαρτυρείται στο περιεχόμενο των επιστολών που ανταλλάχθηκαν, αντίγραφα των οποίων επισυνάπτονται ως Τεκμήρια στην αίτηση των αιτητών. Για το λόγο αυτό, υποστήριξε ο δικηγόρος των αιτητών, οι αιτητές έχουν συμμορφωθεί με τις πρόνοιες του εν λόγω άρθρου 161. 15

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, κρίνω ότι οι αιτητές δε συμμορφώθηκαν με το άρθρο 161 του Νόμου 81/67, αλλά κατά τη γνώμη μου η παράλειψη ήταν τυπική εφόσον κατά τον ουσιώδη χρόνο υπήρχε ήδη αριθμός επιστολών που κατέστησε πασιφανή τη διαφορά που ηγέρθηκε μεταξύ των αιτητών και του καθ' ου η αίτηση. 20

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα. 25

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.